

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentarius in 8 Arist. de physica auscultatione libros - Cod. Ettenheim-Münster 271

[S.l.], [18. Jahrh.]

Qvaestio 5ta

[urn:nbn:de:bsz:31-129411](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129411)

QVAESTIO SVA. DE causa forma li

Nota huius In hac quaeritur quid sit causa formalis. patet
quaestiois qua intelligitur, ac ratio cauendi. Tertia
quintuplici quaeritur quid sit ratio ad cauendum
diuisionem. huius quaeritur quid sit ratio ad cauendum
hanc quaeritur quid sit ratio ad cauendum.

ARTICVLVS I. de quidditate ratio ne cauendi, et con ditionibus cau sa formalis

Causa formalis substantialis, siue in specie
accepta iam supra definita et explicata
lib. 1. q. 3. a. 1. conc. 2. in generali
ut tam substantiali, quam accidentali
quasiel, siue definita, causa formalis est, et
intra completum esse ratio, cum de prioribus
trahit, et cluduntur causa exterior, hinc et est.

Nota causa
in generalibus.
siue, et de
substantia
intra completum
gloriam ratio.

sicent, par partem complet, excludit ma. 339.
hac n. licet etiam intra ca. sil, saltan
effui primario, siua composito n. h. e.
pars completans, ac perficiens componem
sed inchoare quasi, tum q. ad adicem
produci nam praesupponit, tum etiam
q. ma. r. ad sua totalitate et q. i. ad s.
saria n. pot. aliq. ultimati q. h. tu.
are q. d. i. complare. Contra n. s. a.
per m. l. m. complementi dat. a. rei ac gesti.
il, et substantiali q. d. m. tanq. pars essentiali,
compositi naturalis partit. detinendo ad certam
speciem completam, nam licet totum saltum
no. no. g. p. i. a. n. d. i. sit distinctum a partib.
unitis cum totum totalitas dicat integritatem
ac totalitatem, q. ex r. o. m. o. g. e. i. p. i. a. n. d. i.
resultat, q. ex partib. unitis, adu. o. p. i. t. i.
est id, q. d. toti dat. a. m. i. a. m. i. n. t. e. g. r. a. t. e. a. t.
completi ultimò sit ipsa r. a. o. t. o. t. i. s. i. u. a.
ipsamat. totalitas, et s. o. a. c. u. m. t. o. t. o. s. o. a. l. i.
tas comparata sit pars materialis, q. t. o. i. l. l. a.
ipsa collata cum sua comparata, hoc e. cum
ma. h. e. l. s. e. ut. a. d. y. et. p. a. r. t. i. c. i. o. i. p. s. u. m. p. i.
compositum, et dictum e. ad certam speciem

Nota exclu.
si: ca. ad
extrinsecas
ut finis, et
adificians.

340.

Determinat, sic aliam rāe totū q̄ uenit illi
rāe solā, et complamēti ultimi

Conclio

Quodnam illud: caā solā ē ipsa entitas solā, vel
 principium, quā se se totam mād ual com-
 uo rāe caāne
 caā solā. posito exhibere, illud q̄ ad certam sp̄m
 determinatū potē, ad q̄ n̄ indiget di-
 facultate, ual potē dōmōtū a se ipsa
 sed per se ipsam ē essentialiter apta, ad
 caānem exerceendam, sicut in māa p̄m
 cipium, siua rāe caāndi fundamentali
 n̄ distinguit ab entitē māe, cum potē
 ceptiua per quam caā, n̄ sit proprie-
 tas eius, sed ipsamet essentialiter. probet
 gelio, si rāe caāndi n̄ ēat ipsa entitas
 solā necis foret aliq̄ superadditum
 accidens proprium, ual q̄tingens, atq̄
 hoc dicit n̄ potē, si n̄ accidens ēat
 segrat aliq̄ accidens in uolui in com-
 , posito physico subiecto essentialiter q̄
 Notatamen
 caāndi nihil
 ē aliud n̄ ēat
 aptitudinē
 actuum. q̄ rāe caāndi nil ē aliud, quā aptitudo
 ad actuum, siua habitus caāndi
 se se, et determinandi ad sp̄m, sed talis

aptitudo e ipsa entitas, et essentia sola, non
ois actus solus e actualitas apte ad actum.
Dum, et detrahendum, sic n. definit.

Nota oam
actum sola,
tam in as,
santialitas
aptum a
actuandum.

Quares, quanam ad eam sola
spectant. Ex ingruis soam subdiala
et accid entalem. Sto reuocant ab Arta
hic partium integritum unio, et indi
uisibilia cogulata in yntie, itam uerbaly
gionditio in enuntiationibz, nota illationis
in syllogismo disticta rangu generis.

Quares, que
nam ad eam
solaem spec
tant.

Respondet.

Conclio sta, qd ad eadalian huius
cau exercendam prout existit, q
proble ad ipsam eam caandi, ut etiam in
cau maali, uel iuxta aliam snam ad os.
Sg soa reuocanda e, hata suar d. 10.

Quares, que
nam ad eam
tam huius solus
cau exercenda.

s. b. n. s. e potissima ac sola praxia
sua intima gongingtas entitatis soa
cum entia maali, ras e, qz illi q n
gota, quomo soa subdialy loco distans
e corpore componat subdian pars a unia
aut quomo par facta unianq, et n huius qsi
super siualiter, nisi sint indistantas, et
qsi paratata intima per enties.

Obiectio.

Dicas, hanc praxiam ee ipsam caat.
en solam, sua unian maali cum soa.

Responsio.

342 N. nam potest gratia sua esse intima
 Nota gratia. cum corpore, sine unione huius aut corpo-
 hanc forma esse intrinseca, patet ex eo, quod demonstretur
 esse intrinseca, patet ex eo, quod demonstretur
 cum corpore, huiusmodi, itam anima rationalis separata
 sine unione mortua, possit deinde corpus suum in
 huius aut com. positione. iura, illudque penetrare, sicut murus, vel
 ianuam penetrat, et si ex purgatorio
 radicat, immensam partem orbis transi-
 saxa, mineralia etc. et presentissime
 se sa. illis exhibere, absque unione huius.
 Nota est dispositio accommodata ex parte
 materiae, quam necesse est sublimis regis
 ut actum suum formalem gratia possit
 de cursu ad causam tantum huius, quae
 efficiens ac materialis causa intrinseca
 mg. a. 2. de causalitate causa formalis.

ARTICULVS Z. D. S. DE CAUSALITATE CAUSA FOR- MALIS

An causalitas sit
 distincta ab an-
 timo formae.

Conclio prima, certum est causalitatem esse
 aliam ex parte materiae distinctam ab entitate
 suae, ratio prima est, quia est materia separabilis a
 forma in anima rationali, de huiusmodi separata

godt mortare holo, ac possat actian in quali
 bet sua subtilitate per poan dei abstin
 sagarant, nam godt extramada y sarua.
 ni, simul de facto quantitas y sarua.
 ni mysterio Eucharistiae e n. adan
 ras, atqz ita conservata sua n. hret
 caeliam, nihil n. in tolerat. qd causa,
 parata caelitas a sua.

Conclusio sta, caelitas sua e unio
 ni coi, siue in solo, ut videtur a aguo suo.
 s. 16. s. 6. Ruum: mend. murli. Complutan.
 sas, s. fortiam, et alios. probat godt, il.
 lud e caelitas in actu suo cuiuscuqz
 caa, quo posito caa infallibiliter estun caat
 licet vel per impossibile, vel per possibi
 le alia oia per cogitacem remoueant. Sicut
 posita in soaa, siue unio na in soatiua
 a ma sustantata, inter soam, et maam
 licet oia alia cogitacem ab ea, caat estun
 siue compositum in suo ea essentiali. ut e
 grio n. per cogitacem tollat dicta ras inter
 naam, et soam, licet oia alia ponantur pra.
 santia, ut ma a. sua, dispositas in distia
 localis, et qsi penetratiua graetia utriusqz
 partis essentialis, nonum hi ponit compositio, gsa.

Nota caa.
 hiam sua
 e uniam
 ni coi, siue
 ni soam.

344.

ut nec ipsa compositum ex garta sua caa-
 tum, qd nec est. probat scd per induc-
 tionem a suar loco est. causalitas sua
 vel e ipsis sua, vel ma, vel passio, vel
 unio, aliud dici n garta, atq priora his
 n sunt, qd nactio arit unio. probat aut su-
 latim, n e ipsis sua, vel ma, qd causalitas
 garta ab his utriusq separari, ut gtingit,
 qd compositum destruit. humanum n acti-
 am e passio, qd haec e causalitas prop-
 ria ma.

ARTICULVS IIIVS QVINTVS

de unio

Nota huius in hoc articulo sicam primo qd nota unionis
 arti quinq. illigat. scd an daf unio. Tertio qd sil illi
 sionam. obum. Quarto. qd caa efficiens. Quinti an
 didinguat realitat a sua et materia.

Nota vari. **Conclio** pria, noen hoc unionis uariet
 ut unionis signi ficat, nam grio signi ficat quamuis
 acca dionas. Sumit grio giuncti em, sic amor amicitia dicitur. unio
 pro coniunc. morum, et giunctio lapidum etc. dicitur unio, qd
 hion, sic amor amicitia ex illis sil una domy. scd sumit grio idem dicitur

sic tunc dicitur d. s. s. i. q. in creaturis sunt ^{34^o} ^{sto sumit}
 disposita ^{dar} in Deo ^{est} unita, hoc ^{est} ^{pro idendi} ^{lata}
 sectiones, q. in creaturis sunt, realitas dis-
 tincta in Deo sunt idem. Tertio unione, Tertio unio-
 nis pro actus unitiva, siue unitia, qua ^{pro actione}
 salte: unio ^{producit}. Quarto pro immediato ^{unitiva, siue}
 termino actionis unitivae, hoc ^{est}, pro ipso ^{scilicet unio}
 modo univ. vel inheretia permanenti ^{pro unio}
 in facto ^{est}, inter maan et soam. Quin- ^{quarto pro}
 to pro relata ^{prosecuta} unione unitivae, ^{immediato}
 tunc, loquimur a. hic ^{du} unia ^{quarto}
 modo accepta, q. ^{est} compositio, et ^{nam}
 duarum rerum, ex q. ^{est} compositum ^{est}
 unum. ^{unitivae.}

Conclio sta, nectio inter maan, et
 soam debet inter venire unio aliqua dis-
 tincta, vel indistincta ab extremis, ^{est} ^{est}
 quobas. q. alias ^{est} ^{est} ^{est}
 motu corpora humano ug. mouerat ipse
 quoq. aia, et ut Colong in suis thesibz
 recte loqit, si inter corpz, et aiam hois
 h. est alia unio, quam indistincta localis, vel
 q. aq. equiter sibi insidentiam unio-
 um sacum asportaret, q. aia agit nectio
 nectio est gressus corpori, nectio cum spualis

Nota inter
 maan, et soam
 debet unio
 aliqua inter
 venire, dis-
 tincta, h. m.
 indistincta ab
 extremis.

376. sit, ab agente corporeo de quo mihi, gessa
 moueri, aut impelli possat, aut ferret itaq;
 corpus equitatis validitatis ante hospitibus
 sui ianuam, si fieri possat, ut si qd hinc
 equus sed ad quos discederet, hic Freiburg
 anima subiret, corpus u. illic in Alsa
 hiam equitaret.

Conclio tertia, unio, per quam s^oa unij
 per quam s^oa cum ma^a, factus compositum cum illo, e
 unij cum ma^a estitas ab utriusq; extremis, hoc e. tam a
 ab utriusq; ex ma^a, quam s^oa realiter modaliter distinc.
 tam a ma^a, ita suar. loco cit. supra, tom. 1. mel:
 quam s^oa, et praeferim tom. 1. in 2. partem s. Thom.
 realiter mo.
 distinc.
 tam.

Quis. mult. 3° Coniub. i. physicoru c. g. y. g.
 a. 2. et q. existimantur inductis a generan-
 ta, siue caa effectrici accidantibus, quibus
 ma^a ad recipiendam s^oa subdualen
 id ea reddidit, u. regni aliquid medium, quo
 ma^a, et s^oa inter se g^ouiliantur Cae mo
 s^od quo uo. in linea, iuxta nos d^o p^ounc-
 tum, giungens in unum duas lineas me,
 distatas sed suopta nigatio, ac g^o sa imadiale
 ynaeti, sed probat g^olio p^oid, illa e. realiter

distincta à sua, at ma^a entitas, qua^o servante
 gota ma^a et sua diuinit^{is} existere, sed ga,
 reunte unie, gota ma^a, et sua existere,
 nam moriente h^oia, garit unio remanere,
 liby Ma^a et aia reali, nisi absurdi
 q^o dicere valid aiam, q^o distat sexies.
 hi, imò aliquot millionib^{us} milliariorum
 à corpore, retinere uniam, unitatis ma.
 nara suo corpore, ug. aiam s. petri, q^o
 in superiore Caelo empyreo habera uni.
 onam cum suo corpore, q^o è partotum
 orbem, et mille saligaria sparsum. Sto
 probaf g^olio, si unio nihil est realiter
 distinctum à ma^a, et sua, c^oter^{is} ipsa
 entitas, ma^a et sua, se^oref tandiu ma,
 nara unias, quãdiu seruant idenditatos
 ma^a et sua, q^o sine dubio tandiu
 manent partes unitae, quãdiu partium
 unio manet, atq^{ue} hoc è absurdum. g. s.
 q^o si manerant unitae tandiu, quãdiu
 seruant suas entitates, se^oref est unitas
 q^o sunt diuise, ut g^otingit in, morte h^ois
 adieq^{ue} est unitas, q^o unitae n^{on} sunt, nam
 et in diuise seruant suas entitates, q^o
 setum aduersarij, seruant etiam unionem.

Respondent aduersarij ad hoc, ut sua unia
 mae, ragni nichil man, et penetratiuam, ubi
 usq; parti existiam, q̄ potē fieri, ut deo
 iubente, uel etiam permittente aia ad
 nalis intimē suum corp̄ penetret, et h̄
 nullo modo uniaf corponi, aut hoīem gēdit
 et, argo q̄ antitatem maē et foē q̄
 presentiam localem, alia ni sugerent.
 his ragnif. probaf tertiō, si unio n̄
 q̄ reale, distinctam ā partibz essentialibz
 componit, ac sufficeret h̄ praesentia locali
 ad hoc ut aia illiq̄ uniaf corponi, tum
 nulla ē ratio, cur aia separaf ā corpore
 in morte hoīs, ob malam corponis dispo,
 sion, q̄ existia et praesentia aia, n̄ de
 pendent ab ullis naturalibz dispositibz, cum
 sit immortalis, et possit in quouis loco
 illasa existere per se loquendo, nihil n̄
 aēale, q̄ illi sit naturalit̄ h̄nūum, q̄
 dicendum ē eam h̄c unionem, q̄ degen.
 deat ā certis corponis dispositibz, q̄ si
 absint, et unio q̄ corruptibilis ē, hoc
 rumpi debeat, et sic ā corpore aia dis
 ceat. Quarto argument. Quasq; loc
 citato, sic uidet̄ impossibile ut duo h̄c distinctio

De eadem re uerè annunciari, nisi si almu, 349.
tatio aliqua, siue intra, siue extra, illam
rem, siue uel in ipsa, uel extra ipsam
rem, de qua annunciari duo ^gdiictoria
entitas distincta ab illa, et ad dandam
extra producatur, uel destruat. ^gdiictoria
è impossibile, ut eadem uel sua iam è
unita, què nimirum homo mortuus è, abian
unita, què scilicet è mortuus, et de aqary
excitatur à Christo dicitur, cui aliqua in
termina, aqary gta ad dandam entitas
inter manum et suam producatur, quamuis
appellatur uniam, et firmatur abis, ex his
de muro eodem n possunt duo ^gdiictoria
uerè annunciari, uel ^gdiictoria sil alby, et n
alby, et à iterum alby, nisi si alia in muro
mutatè aliqua destructiua, albedinis l.
eiusdem productiua, sic res eadem in
cognita dicitur, et uerè cognita, et g sita sci,
licet noua cognita extrinsecus, saltem idem
quasuis res facta inductiua ostendi gote
Sices cum Lessio l. n. de sumobono Obiatio.
c. 3. eadem res uel. Idem corpus fieri, et
uerè dici gote corruptibile, et incorrupti-
bile, sine mutatè illa facta intra, uel extra

350. illud corpus, atque corruptibile, esse, et non esse
 corruptibile sunt contradictoria, quod nulla facti
 mutatio de eadem re dici possunt contradictoria.
 probatur: quod corpus aliqd sine subiecto corruptibile.
 la quidem sine ulla mutatio dici potest
 incorruptibile, si nimirum Sag hinc uellet
 continuata suum gersum, quod si uel sine
 ulla mutatio, &c. Quod si idem corpus est cor-
 ruptibile in se, sicut est id, quod est ex
 materia atque sua amissibili quod est corruptibile

Sua Saggi. extrinseca. Quod nam in sua Saggi tunc ras aliq
 tunc, inquit, diceres extrinseca corruptibilis, si degenere
 ras aliq dea diceres extrinseca corruptibilis, si degenere
 de extrinseca corruptibilis, si degenere
 corruptibilis, si degenere
 degenere et de diceres incorruptibilis extrinseca, si degenere
 gersu sui, no gheruando gheruando gersu, hoc est quem Sag sta.
 in corruptibilis tuisset sans durare, atque in proposito corpus
 his u. extrinseca degenere et de gersu gheruando, quod est in
 si degenere et
 de cursu sui corruptibile, et extrinseca, gheru n. est corrup-
 no gheruando libila extrinseca. Quod aduersarij aliq primo quod
 aliq in unia sua cum materia interuenire nu-
 tam, namque localem, gheru productionem
 noue presentiae. Sedo aliq dicunt interueni-
 ra mutacione temporis. Tertio negant aliq de
 base mutacione interuenire, sed satis se rotum
 Sei uolantis suam modo unitam, modo diuisam

351.
Prævia L.
calis h. sub.
sicut ad unio.
nem

ad a ma. Sed q. gratiam Resiam a, q. gra
sia localis ad unum h. sufficiat, alias si
milla aia in maam aliquam involarent
sicut nunq. milla vel plures diaboli in eum,
tam horum tum subum naturaliter unitat mil,
la suis, si itam aia post mortem accederet
ad corpus suum, posset ut progria resurgra
ra homo, q. multa absurda se cum trahit.
Contra istam resiam e, q. mutao temporis
videt manifeste ingertunt se se hie, ut
res sit unita vel h. unita, sicut murg. q.
hodie h. e. unitz albedini existit u. g. in
Andis, adeoq. per istam alb. h. e. nays
per mille annorum spatium unitz per so.
lum temporis transiuntum, sed ego e, ut so
nal aliquo alia reali productiva atq. uni
tiua albedinis cum subo. Tertia h. suffici
nda Dei voluntas desiderans partas a
unitas, q. ma. et gra. dnt ac sunt intria
unita atq. per uoltem Dei, cum sit aetria
eaa h. q. a. foalitar uel ab ea denoian
gotarent intria unita, sicut ab igne ma.
ligni nunq. dicatq. ignita. Porro etiam quæ
tum salum e. ipsis dispositas in subo. a. fo.
aliam nam unionis, siua ipseam uniam, q. unio

302.
 Nota uniam ^{302.} qd assiala composito, suo dispositiones sunt
 assiala composito, sunt n. accia tm illis qd
 le composito.
 dispositas n sunt unio. probat. quarti gkto
 in opposita sua segrat. hoiem ita produci
 ut tm nulla simple entitas illius produca
 rat, nam nec ma nec soa, nagi unio, qe
 indistincta ab illis e sita aduersarios pro
 duceret, atq idie ingeribile, at mcre
 dibila, qe n. credat Friburgum Brisgona
 ac de nouo extractam urbem arte tanu
 rabili, ut nulla single aig urbis entitas
 de nouo facta sit. Deniqz et nro sil ali
 qua sola subtilis intima presens ma, si
 alia sola subtilis spoliata inter imperfecta
 disposita, illam tm nec insere nec unitan
 ee mala statuat, quoposito impossibile prohe
 to udt, ut illa in ci pial insere, siue realiter
 uniri, nisi aliqd in ipsa mutet ac producat.
 par quo uniatu.

Nota uniam
 subiecto so.
 lum ea in
 ma. termi
 nature qd.
 an in soa.
Conclio quarta unio ista e subiectu
 sola ma, ad haerentia u. sine terminatiue, et
 am in soa. eo fare modo, quo indiuisibila
 copulans ptes quantitatis, et ad haerentibus
 giuntis, n inhaerere, nagi tunc ea guta
 uaris ad haerere et inhaerere, nam si una
 tera huiusmodi pars integrans uo. man ad haerere subito
 inhaerent.

in haerere, rāo gētionis ē gētia, qā mā
 tāle iuxta aliquos n̄ gōtū in haerere spūali
 de quo infra, sed unio ē māalis, qō n̄
 gōtū in haerere in di sōā subitāli, com
 aliq̄ sint gēuales, ut aīa rāonale. Sōto
 ibi ē unio, ubi illiḡ ē productig, sed
 uniois productio ē subitū in māā, qō
 etiam unio. Tertio si n̄ rācipere in māā
 sola, uel in sōā, uel in composito rācipere
 neutrum potū dici, qō rācipit in sola māā
 g. āns quōdā primam partem, si unio ēēt in
 sōā ug. in aīa rāonale, bene homo n̄ possēt
 uniam producere, q̄squis nec hōiem gāne
 rāre, qā homo tanq̄ māale agens, in
 spūali per se nihil producere potū, qō
 si a. in sōā ēēt rāonale, probū ēēt
 gēualis, qō indivisibitū, qō ab hōie pō.
 Tūc n̄ gōssēt, itam quoties noua pars
 nutrimenti adgeneraret, totalis, noue unio
 sceret, et altera totaliter pariret, qō
 homo se gēissime nāsceret, et toties mo,
 raret q̄ sunt absurda. g. āns etiam quōd
 etiam partem, si ēēt in toto composito
 asset etiam in aīa, qō iam rāsubitū ē,
 itam ēēt etiam in seipsa tanq̄ in se, qō ēēt in se.

Nota unionis
 productionem
 subitū ēē
 in māā.

Nota hōiem
 tanq̄ agens
 māale in
 spūali per
 se nihil
 producere
 posse.

Conclio quinta, in comparato d' una

In compositum unio, sive in sua nisi calicem calicem
d' una tantum unio, sive in aali q'one et quid am solent etiam

aggallare uetig uniam, ad hunc quadio h' erit
rabo e, q' unio ex assiali q' capto suo con;
ne dit duo, q' licet altera unio tollat, atq;
una tm relinquat, sive a parte sola, sive
mae, hunc partes sufficientes erunt quae
sto sufficiat in mystario in carnis unica
unio ad giungendam humanica uerbodi.

uino, q' etiam in alijs compositis sufficiat.

Q' ad diuinitatem suam, nam uniam hyp;

gostaticam h' posse duplicari, eo q' uerbu

diuinum sil incapax est in se recipi

endi, eo igitur, q' essentialiter, e' inmutabili

et nullo mo se nouo per se habile, q' q' d' d'

u. sola creatura, mutabilis per se habiles

sil incapax est ex sua ad uniam tanq' uerba

hian suam sunt ordinata. Q' q' ad

illo mystario, saltem habet hoc, q' uer-

rum compositum se possit, licet unia

tm unio intus ueniat, q' nos in conclu-

sione assaring.

Obia d'io

Dices q' d' q' gelica testiam, ma e

Nota d' spa-
ram uacua
m alijs com-
positis et h'
in carnis
hi, nam un-
io h' uerba
hian in parte
duplicari,
eo q' uer-
bum diuinum
sil incapax
est in se in-
cipiendi.
si.

gob.
6-11
intar
ja so
Dico
ad sp
nadi
t e
je hic
Dico
partes
d. un
uic
sg m
unio
e ab
igsi
laru
esta
Dico
al s
Prob
h' h
h' m
van

poa, et sua ad proportionaliter habent 355.
2. Met. Tomo. 16. quod si per se una alio modo
interueniente possunt uniri, unum quod
se facere.

Dices s^o, uel talis unio est materialis Obiectio
uel spiritualis in composito eg. humanum, secunda.
uel materialis, quae non potest modificare animam
quae est spiritualis, non etiam dici spiritualis potest,
quae sic non possit educi ex sua materia, quod
regis a creatura, sicut.

Dices tertio ista unio non potest unire Obiectio
partes, nisi etiam ipsa illis uniat, si tertia.
a. unius uel per se ipsam, uel per aliam
uniam unius, non per aliam, nam deus procedit
se in infinitum, non per se ipsam, quia si
unio potest uniri per se ipsam partibus, cur
non etiam partes possunt uniri inter se
ipsis sine alio modo, praesertim cum una il-
larum sit essentialiter perfectibilis, et altera
essentialiter perfecta.

Dices quarto unio identificat cum materia Obiectio
et sua, quod in eadem identitate entitas ab ipsis quarta.
probat, aut, omni modo identificat, quod ex
sua natura cum modificato, sed unio a mo-
do, materia et sua sunt modificata, quod unio
identificabilis cum illis.

386.
Obiectio
quinta.

Responsio
prima.

Dices quinto, haec sua assensu unum tantum
distinctam entem ab extrinsecis e noua entem
incognita, qd n e admittenda. R ad
primum negando ens, distinguo C. scilicet sine alio
medio realiter distincte distincto unum, qd
sine alio medio modaliter distincto R. uo
lud qd Aristes maam et soam n per aliam ma
am et soam unum, n a. negat per aliam ma
am unum. R ad secundum inuenit in maalen

Secunda.

in composito physico, atq; in ipso quoq; hoie, si
qd ab agente maali hoie scilicet per actum
maalen producit, qd u. obijit m. maali n
potu modificeare rem spualem S. trahit n.
subie transcendit.

Tercia.

Dices, in quocunq; e m. subie, illud modo
sicut subie, sed unio e in sua hoie subie
qa ois modus e in ra, quam modaliter qd obian
unio modaliter subie rem spualem, siue ani
mam rationalam. R negando m. et n. m. S. pro
baem ois modus trahit n. n trahit n. eto.

Quarta.

R ad tertium, uniam partib; unum p se ipsam,
habet a. in hoc proprio, ut illorum inexistit,
quoniam illi qd in haeria n sil alia modalis entitas sey
gnetas modum.

sil in suis subiectib;, l. accid entib; n modis
lib; rdo e, qa unio e realiter nexus duorum
ideo nec potu gigni, nisi duob; alijs gnaix, atq;
unitis, maad u. licet realiter gna et soa asse
nter actib; n includunt h. realiter uniam ac

actualen, alioquin nunquam possunt illa carere, scilicet de
 unice, quod in se magis, nisi a suis ad se imperfecta entia
 ut sine re modificata non possint nec supernaturali quod
 existere, scilicet non possunt altari in actu com-
 iungi, quod a rebus in sua essentia guardant, id non
 habent, nec aliud per se super additum accipiunt, sed
 ut a natura, quae essentialiter non accipiunt semper ad
 iungi quocumque actu iunguntur, per aliquid super
 additum iungi debent. Et ad quartum in nigra
 loquendo negant, ac probant si distinguunt, uti modo
 cum re modificata identificari, positum est. Ne-
 caturus est. quod a suis in se identificari cum re
 modificata, scilicet in modo non esse realiter dic-
 tum si distinguunt a re modificata, non a quod si illi
 oio idem. Et ad quintum, est, si nova
 haec sententia, est in subnixta, et auctori tantae graui-
 uirorum doctissimorum, et firmissimis rebus
 fundata, ita mysticis fidei in carnalibus graui-
 sartin declarandis in primis apta, in quibus sententia
 negans motus unionis in rebus distinctas se
 se immergit, nam se se facile extrinsecus, esse,
 rans unam naturam naturam cum uerbo diuino in
 una persona nihil aliud esse, quam in diuinitatem
 naturam naturam cum uerbo, nam si ita est, scilicet, ut
 docti quodam argumentum non minus patrem et filium
 spiritum in carnalibus esse, quam filium dei, quod est
 haereticum, probat scilicet, id est si filium in carnalibus,
 quae natura naturae in diuinitate a persona filii, siue

354.
 Nota modos
 ad ad se in
 perfectam an-
 tri, ut sine
 re modifica-
 ta non possint
 nec super addi-
 tibus quod
 existere et
 essentialiter
 non possunt
 altari in ac-
 tu iungi.
 Quarta.

Quinta.

quæ non habet diuisionem à persona uerbi sed huma-
 na natura est indiuisa, hoc est non habet diuisionem
 à patre et spiritu s. atque à uerbo, et
 quod aqua pater et spiritus sanctus sunt in car-
 nati, atque est filius. probat m. diuisio
 natura humana, est propria personali-
 tas, aut si hæc non moriatur, alia, scilicet
 humana natura non habet propriam perso-
 nalitatem, ergo non habet diuisionem à pa-
 tre, et spiritu sancto, ergo est indiuisa et
 ergo una hypoteticè cum patre, et spiritu s.

Obiectio.

Dices, diuisionem fieri tam propriam, quam
 aliam personalem, et nam humanam fieri
 aliam personalem filij, ita quæ sufficiens
 à patre, et spiritu s. diuisam esse, sed quæ si
 per quamvis personalem sicut diuisio non
 habet à persona, sed non cum persona
 filij unitate, sed diuisam esse, quod est in
 genitum. p. s. si nam humanam habet persona-
 lem, patris, aut spiritus s. per illam utique
 in sua aduersariorum diuisa à persona
 filij, sed est aduersaria sua nam humanam
 habet personalis patris et spiritus s. p.
 m. id est si nam humanam iuncta aduersariis
 hæc personalem filij, quæ caret propria
 quæ diuisa à persona filij, sed aliam

libet propriam, qua discedat a personalitate
 patris et spūs s. qd ays illas habet.
 sed haec et plura alia Theologica
 ayum. Theologia comittimus, ad illud.
 qd obijcit unicus antiquus incognitus
 fuisse alio, qd propterea rejicienda
 N. C. ita na ois ingenij vis, uigori exor.
 cuit, et nihil nisi uetusta protrudare
 queant, ingenia huius aetatis, ita ac
 illa tam facunda olim cogitau, tantum
 nro aeu ueritatem intulerunt, quorsum
 tot noui, ut recta quidam comentarij
 tot Dissertationes, tot Diurnae, ac rotundae,
 lucubraes, si nihil ueteribz addere
 nihil magis declarare spes subit.

Conclio sexta, qd n̄ e qd efficiens
 unionis, sed ead efficiens a extria, ac de sub.
 thali qd m unia ras imprimis uis ma.
 nifesta qd si aia uis rāb nalis ad.
 sincerat uniam, sepi progreia uirtute uni.
 rat, abryz agentis extria gessu, say,
 ref. neqz generantem gessuere, qd
 quo neqz eadē sūre generatū subit.
 tis hōis. probat ultima seyle q neqz ed
 maam neqz soam, neqz ad, hanc uniam
 producant an gessu illan a ead generatū

Nota soam
 n̄ e ead
 efficiens
 unionis, sed
 extrinsecam.

360. *substantialis hinc. p[ro]br ultra secula. quae negat ad materiam
negat ad formam uel uniam producendam
p[ro]currat q[uo]d negat ad eam esse generatam
substantialis.*

ARTICULVS QVARTVS DE effectibus causae formalis

*Nota sup[er] hanc duplex est effectus causae formalis, positivus,
licetam causa ac primarius, et negativus, sive sitatus
formalis effectus
tem, positivus, sive ubi est, q[uo]d positivus, sive, quis ne
uum, ac pri
manum, et
negativus, sive
sive sitatus*

Conclusio prima, effectus positivus, ac pri
marius est compositus, ita dicitur. *probat
Nota est hanc
positivum, quia pars, effectus positivus causae formalis
est compositus, et, q[uo]d positivum aliquid esse a sua ac
tum.*

*cijsil, sed compositum positivum est ac
Causa physica, sive in sua q[uo]d. M. est manifestata, q[uo]d
positiva dicitur
tinguitur per hoc causae realis physica positivum
negativum, distinguuntur a negativum, q[uo]d positivum
id est q[uo]d positivum aliquid esse reale effectus, id est
tunc in se
aliquid esse re
aliter a se
sive in his sive in causis intrinsecis, probat etiam in gen
sive extrinsecum accipit per in se causam sive uniam*

iprius nat. sua certum. At hoc est ad 362.

aliquo regale qd.

Conclusio sta. ^{Nota gra.} ^{ter compon.} ^{solam aut.} ^{lum hinc est.} ^{sumpositi.} ^{um.}
causa solalis nullum hbt. effm. partium. ^{si n. hret,} tunc est uel ma. uel unio. ^{ucl subdia,} nihil horum dicitur posse esse ^{hac n. a.} in suo esse ^{ae possit} absq. di. sua. ^{si nihilun} abiret, nisi sola est, qd. ma. ^{depend} et quoad ea a sola. ^{ans. d. c.} ^{litat in stuenta} ^{nequa n. c.} ^{Dices maam} ^{hoc e maam} ^{bere, sed qd} ^{ad apta} ^{etiam pro} ^{idem, qd} ^{disti no ulet} ^{ta solalar,} ^{unio, uerum} ^{causa solalis} ^{n in solat,}

Obiectio.
Responsio.

Obiectio.

Sapientia a sua, et licet Sapientia sic unio a sua,
nihil ad rem presentem faceret, cum qua
rany de actu locali, et de actu caelesti
cientis, tandem sua n. e. caelestis
subsistit, nam ex coi. di. caelestis
ciens, et qsi amans, raspu subsistit
sicut naa Anglica, et ala rano neli

Obiectio. Dices, ille e. actus caelestis cui sua
tribuit ea, sed sua tribuit magis aliq
e, nra suam ipsam al. entem, q. m. h.
e. actus caelestis. R. gressa m.

Responsio. d. m. tribuit magis seorsim extra com.
sua tribuit ponitur existenti R. ni com. positu exist.
e. naa, m. compositu. C. t. t. et actualitas componenti compositu
seorsim, et sic e. siue ad e. compositu. C. di.
sua compositu. uersum ab e. compositu. R.

Nota etiam Conclio tertia, actus localis negatiu
solum n. e. expulsio, siue dicitio praexistens
caelestis, et se expulsi sua. probat q. actus negatiu, caelestis
onem, seu localis e. q. latens reale posituum e.
Sententia praexistens, et h. se q. ad actualen insuam sua
hi formae.

sed dicitio, siue cessatio, sua praex
istens n. e. ens reale, et se q. ad sua
actualen insuam q.
Conclio quarta, actus negatiu n. e.

primarij est, tab 2, qd est primarij ^{369.}
 quem caa intendit primario, atq caa ^{Nota ad.}
 hie n intendit primario corruptionem sive ^{factum re.}
 expulsiem sive. qd expulsio. s. minor ^{causam n}
 ois caa primario tendit per suam caa. ^{Et prima.}
 licet ad hoc ut sit illig est, et qm ^{num est.}
 n hie pōibit, sed actualiter extrani-
 hilum existens. atq caa sōalis n pōt
 tardare ad veram actualiter existētia ^{Nota cessat.}
 causam sōle, cum a. causam n sit ^{tionem n}
 ars, q sequit nōq verie existere pōt ^{ia ensue.}
 intendit itaq primario rei productiō ^{rum. q sequit}
 nā, sōalis u. destructiōem alterij, quig. ^{nec uenti}
 ga si n nāa sulphuris remanente sō ^{posse.}
 gosset suam sōam ignis ug. n hōduce.
 re, ita, ut in suis functionibz et actio-
 nibz n impediret n laboraret ignis
 ut expelleret sōam sulphuris uel ligni. ^{Nota nām}
 ga u. nāa n sōt duas sōas totales ^{n sarradus}
 n una nāa eē, illa ignis consequat. ^{sōas totales}
 la destructiōem sōae ligni nā a hae ^{n uno sōo}
 impediunt.

Conclio quinta, exclusio sōp gray
 existēntis n ē sōm est necnig caa

solis, ita, ut vel nactus simplex gurgul
 fovea, q. introductus, vel ab hac tm cauti
 queat. probat omnia pars, q. d. q.
 possit in ma ligni ut. q. servare
 foveam ligni atq. insuper in uacato,
 an ignis in foveam, et q. illa ca
 solis sine expulsio fovea praexisten
 tis. Ita pars etiam ostendit, nam
 potest expelli fovea praexistens sine in
 troductione noua fovea, q. tum expulsio
 fovea praexistens a fovea, hoc
 contingat, si d. q. annihilaret foveam
 ligni, magis aliam ab agente produ
 ce germitteret.

Obiectio. **Dices**, atq. cuiusq. ca. debet
 sua ea potior sua ca, sed dicitur
 fovea n. e. potior, sed prior. p. n.
 dicitur fovea praexistens praerogati
 garum dispositionis ad noua foveam
 introductionem, nisi n. ma spoliata ill
 fovea praexistente superinduci aliam

Responsio. potest, q. gesso ante q. m. ei q.
 probat aut, si n., praerogatur expulsio
 fovea ad introductionem noua vel tempore

365.
vel nāa p̄p̄t̄ regreſſet. n̄ tempore. q̄a
aliās nāa tempore aliquo p̄p̄t̄ utat̄
di ſōā ſubſt̄iāle. n̄ nāa q̄a ſōā deſi-
hō. ſive expulſio n̄ ē cōd. ſive rōd
ſōā ſubſequentis. q̄d a. ſi nāa p̄p̄t̄.
altaro ſabul̄ ſi cōd. uel rōd. cuiq̄ ſit
altorum. nec p̄t̄ ſi diſponō ē
ſōām ſubſequentem. q̄a q̄d n̄ exiſt̄it. n̄
p̄t̄ diſponere. atq̄ ſcribō ſōā p̄a
cōd̄i ante ad uentum ſōā n̄ exiſt̄it
tūm q̄a exiſt̄iam q̄am q̄alam. et ne-
gatiuam p̄n̄em accipit ā ſua cōd. n̄
mirum ā ſōā. tūm q̄a nāa aliās care-
ret. uel inſtanti uel parte aliqua
temporis ſōā ſubſt̄iāle. hanc de cōd̄i
inſinuat̄ ad honorem p̄ſentis Ch̄i
ac dolorosa uirginis ſiſta ſuallo.

QVAESTIO OCTA.
DE
cauſa efficiente.